

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Šerbske njedželske łopjena.

Wudawa so kóždy kobotu w Šmolerjez knihicziščezetni w Budyschinje a je tam sa šchtwórtlětnu pschodplatu 40 np. dostacž.

Jubilate.

1. Pětr. 2, 11—17.

Pětr naš na to dopomnja, so šmy podróžnicy a zusbnyz tydy na sem! Duž šdalujće so czělnych łóšchtow! Wty nješmy živi sa tutón šwět, duž nješmemy šwoju wutrobu póšknycž na šwět. Ale jako podróžnicy mamy pschisłuschnosć, so bychmy pošluschni byli šakonjam a porjadam; pschetož w nich widžimy postajenje našeho Boha.

Šchesczijan je podróžnik w zusbje,

1. šwobodny wot šwěta;
2. pošluschny w šwěće.

1. „Šdalujće so czělnych łóšchtow!“ i tym japoschtol prajicž njeha, so dyrby so zyle wot šwěta wotšamknyč. So by ty šchesczijan był, tehodla njetrjebaš pschestacž człowjet byč, ale prawy, Bohu špodobny człowjet, to je šchesczijan. Jako podróžnik Boži puczuješ psches šwět. Ty móžesh so wjěšelicž rózow, kiž pschi puczu kczěja, ale hdyž wobczěnosće puczowanja pschińdu, nješmësh wustacž — w dobrnych a štych dnjach nješmësh šabycž: Ja šmy podróžnik Boži. Japoschtol chze prajicž: Šchesczijan dže drje psches šwět, ale wón je šwobodny wot šwěta a czělnych łóšchtow, so jich wotrocžł njeje. Duž dyrbiš so pschi kóždy šwětnym wjěšelu prashcž, hacž napschecžimo duschi wojuje. „Šadžeržće so pěnje mješ pohanami, so bychy czi, kiž wot waš šte rěcža, jako šłóštnikow, hdyž waš i dobrnych škutkow pošnaja, Boha w tym křwalili na

džeń domapytanja.“ Šchesczijenjo, kotrymž je tónle list pišany, bydlachu šrjedža mješ pohanami — ale tež dženka šchesczijan wjele hinał nještej. Šdyž je šwět tež šchesczijanški, je tola w nim pohanow došč. Šdyž chzech Bohu šwojemu šnješej šluzicž, hani tebe šwět. Ale chžyl ty šwětej dohycž wostajicž? Ně, ty prajiš: ja šluscham do drugeho luda, hacž njewěrjazy šwět. Wty šmy podróžnicy a zusbnyz na šwěće, šwobodni wot šwěta, ale

2. pošluschni w šwěće: Tehodla pišche Pětr: „Budžće poddani wšchemu człowškemu wustajenju teho šnješa dla. Šdyž Pětr to pišche šchesczijanam, kiž pod pohanskej wyschnosću šteja, šak wjele bóle placži to nam, kiž my pod šchesczijanškej wyschnosću štejimy. Wšecž šmy šwobodni, ale tola šmy my wotrocžy Boži a Bože dla šemštim porjadam poddani. Kóždy puczować dyrbi so šakonjam kraja podczěšnyč, psches kotryž wón puczuje — šak dyrbiš so po Božej woli, kiž je tebi w 4. šasni ššewjena, podczěšnyč šralej a twojej wyschnosći. „Bójće so Boha. Čžescžće šrala!“ Dobry šchesczijan dyrbi tež dobry poddan byč teho šnješa dla. Š bohabojošće dyrbi wuškadžecž czšeczenje šrala. Woltat a trón šluschataj šromadže. A wošebje w našich njeměrných czakach, hdyž šmy šako šakakle rěcže šozialdemokratow 1. meje ššyšcheli, je dwóžy nusne to napominanje do našeho luda šawolacž: „Bójće so Boha. Čžescžće šrala!“ Bóh wobradž nam prawu podróžnikowu myšl, so bychmy pošluschni byli šakonjam a porjadam w tym pschewědczenju, so i tym wyschschu pschisłuschnosć dopjelnyamy a so psches

ſwět džemy jako zuſbnizy, ſwobodni wot czělnych lóſchtow, potom tež junu dóndžemy ſ zuſby do njebjefkeho wótzneho traja. Hamjen.

Jubilate.

(Pſalm 66, 2.)

ſlób (W. miſ. harf., čzo. 95): Tebje, Božo! ſhwalimy —

Wyſtaje nětk, wěrjazy, Pſches Knjeſa ſcže wumoženi!
Šhubil čaſ ſo ſrudoby Se; ſcže ſ Boha ſwjeſeleni,
Dokelž dobył Jeſuſ je, Kiž wam dawa žiwjenje!

Bohu džak budž wutrobny, So je ſlónzo ſeſthadžalo
S Jeſuſom do mrotoy Sswěta hrěſchneho a dalo
Žiwu člowſtwu nadžiju, So ma džěl na žiwjenju!

Wſchitke kraje, wyſtaje, Halleluja ſaſpěwajcže;
Jeſuſ žiwjenje wſchaf je, Semu čžeſč a ſhwalbu daježe!
S mrotoy džě ſmjertneje Do ſwětkla wón dowjedže!

Kraje roſjaſnjene ſu Se ſwětkla tam njebjefkeho,
Hdžež je duſcham t pokoju Dopomhala miłoſč jeho. —
Jeſuſ měrný ſeſchta je, S kralom wěčnje woſtanje!

Halleluja wyſtaje Do ſwěta klincž wſchěrokeho!
Wěrjazy, ſo ſradujcže! Knjeſa macže njebjefkeho;
ſlowa žiwa Jeſuſ je, Szebi pſchekraſnicž waſ chže! —

U.

Sažne wobroczenje.

Wěrne a wužitne powjedańčko ſe ſtarſcheho čžaſa.

(Potracžowanje.)

„Na to čzitaſche knjeſ duchowny ſwój text. Wón rekaſche: Wobleſajcže ſo, jako čzi wuſwoleni Boži, ponižnoſč (Kol. 3, 12.). Wón čzinjeſche najprjódzy pſchirunanje mjeſ draſtu čžela a draſtu duſche. Sa počach na předomanje poſluſchacž a po ſhwili ſo hanibowacž, ſo ſym taſ jara na pſchu ſmyſlena. Saſo paſ wón wo draſcže ſboža rečžeſche, ſ kotrejž dyrbi ſcheſčijian woblecženy byčž, widžach ſjawnje nahotu ſwojeje duſche. Sa poſnach, ſo ani tu w teſcže wopſchijatu ponižnoſč, ani žadyn druhi počžink wěrneho ſcheſčijiana njemějach. Sa hladach na ſwoju rjanu draſtu a mje počža taſ hańba byčž, ſo běch žyla čžeſwjena. Sa hladach na duchowneho a mi bě, kaž bych póbžla ſ njebjefwidžala, t temu póbžlaneho, ſo by mi wocži wotewrił. Sa na ſhromadžijnu pohladach a chžych widžecž, hačž je wſchěm druhim tež taſ wokoło wutrobny. Sa hladach do ſwojeje wutrobny, a wona ſo mi poľna hrěchow byčž ſdaſche. Wſchi kóždym ſłowje duchowneho ſchepjetach a ſačžuwach tola pſchi tym wulke ſpodobanje ſwojeje wutrobny nad tym, ſchtož wón předomawſche. Wón wotewri poklad Božeje hnady a poľaſa pomozne wězy, kotrejž Wóh naľoža, hrěſchnikow ſbóžnych čžinicž. Sa ſo naſtróžach nad ſwojim přjedawſchim žiwjenjom. Wón wopiža ſnamjo Jeſuſowe, taſ je wón taſ čžicheje myſle, ponižny a ſ wutrobu pokorny; ja paſ widžach, ſo ſym taſ horða a wyſoko ſmyſlena. Wón wopiža jeho jako najdoľonjanijſchu mudroſč; a ja pſchekwědcžich ſo wo ſwojej wulkej njewědomoſčzi. Wón pſchewſtaji jeho jako poľnu prawdoſč; a ja ſpoſnach, taſ ſchtraſy hódna ſym. Wón dopoľaſa, ſo je tón kamj ſwjatoſč; ja paſ wuhladach ſwoje žyle ſtaženje. Wón pſchpowjedawſche jeho jako wumožnika; ja paſ pytnych, ſo hrěchej ſľužu a ſym wot ſatana jata. Wón wobſamtny ſwoje předomanje ſ móžnym, duchapoľnym napominanjom, wobrocži ſo t hrěſchnikam, proſchewſche wutrobnje, ſo wſchaf bychu pſchichodnemu hněwey čžefnyčž pytali,

ſo luboſčzi t ſwonkownej pſyche wotrjeſnyli, po ſhryſtuſkowym ſnamjenju ſhodžili a ſo ponižnoſč wobleſali.“

„Wot teho čžaſa ſem myſlach ſebi pſchezo na to, taſ droha moja duſcha je a taſ je to ſtraſčne, w hrěchach žiwa byčž. Sa ſo Bohu wutrobnje džakuju, ſo ſym tuto předomanje ſľyſchala, hačž runje běſche moja duſcha tehdom kaž žyle bludna. Duchowny bě w ſwojim předomanju pſchecžimo najľubſchemu poſhilenju mojeje wutrobny — pſchecžimo luboſčzi t pſychnej draſcže — rečžal, a to běſche pſches džělawoſčž Božeje hnady ta pomozna wěz byla, pſches kotruž bě Wóh moju duſchu ſ hľubokeho ſpanja wubudžil. Sa derje by to bylo, hdy bychu wſchitke ſhude hoľny, kaž ja, ſo ſchłódneje luboſcže t njewuſchnej pſyche a t rjaney draſcže wotrjež mohle a rjanu pſchu čžicheje a ponižneje myſle pytałe, kotraž w Božich wocžach taſ mjele pľacži.“

„Sa ſapocžach nětk ſwój nowy pucž ſ čžitanjom a ſ dobrym roſpominanjom, woſebje paſ ſ modlitwu. Pſches to pſchuidžech pſchezo bóle t temu poſnacžu, taſke kraſne herbſtowo budžich jako hrěſchniza ſhubila a taſ wulka Boža ſmilnoſč je, kotraž pſches ſaſľužbu Jeſom ſhryſta hrěſchne ſtworjenje ſ njerjada hrěcha wučehnje, ſo by je te kraſnoſčzi a t ſbožu wěčnjeje ſbóžnoſcže poſbėhnyla. Ach, taſkeho ſbóžnika ſym ja namaľala! Wón na mni čžini, ſchtož proſchu abo myſlu. W jeho poľnoſčzi ſym wſchitko namaľala, ſchtož je mojej ſhudej duſchi trjeba; na jeho klinje ſaſchowanje pſchecžimo wſchemu hrěchej a wſchej njecžiwtoſčzi, a w jeho Božim ſłowje móž pſchecžimo wſchěm dwělam a ſľabej wěrje.“

Njebuſcže wy ſ molom pſchekwědcžena — ſo ja praſchach — ſo je waſche ſbože jenicžy ſkutk Božeje hnady a ſo ſebi jo na žane waſchneje ſe ſwojimi přjedawſchimi ſkutkami ſaſľužili njebėſcže?

„Ach, mój lubny knjeſ duchowny, ſchto bėchu moje ſutki, přjedny hačž bėch to předomanje ſľyſchala? Wone bėchu wſchě ſke a čželne a wuhadžachy jenicžy ſe ſamſneje luboſcže, niž paſ ſ wěrny. Myſle mojeje wutrobny džėchu wot mojeje mlodoſcže ſem jeno na hrěch. Schto bě moje ſadžerženje? Sadžerženje padnjeneje, ſtaženeje a njeſtaroſčziweje duſche, kotraž ani na Boži ſakoń ani na jeho ewangelion njeľedžbowawſche. Haj, ja ſpoſnach na mēſcže, ſo je to jeno Boža hnada, jeli-ſo budu junu wumožena, a ſo wſchitka ſhwalba, wſchitka čžeſč mojeho pſcheměnjena jemu wot ſpocžatka hačž do kónza ſľyſcha.“

Kajke pſcheměnenje pytnyſcže wy w ſebi we wotpohľadanjju ſwěta?

„Wón ſdaſche ſo mi jeno ſachodnoſč a próza byčž. Sa poſnach, ſo njemóžu hinaſ pokoj duſche doſtačž, ſhiba ſo jón wopuſcžžu a ſo wot njeho džėlu. Sa modlach ſo huſto a wužiwach mjele kraſnych hodžinow duchowneje radoſcže we wobſhadže ſ Bohom. Huſto žaloſčžach na ſwoje hrěchi a druhdny mējach čžežke bėdženja, dokelž njemějach paſ žaneje wěry, paſ nadpadže mje wſchelaka bojoſčž, paſ pſchuidžechy ſpytowanja, kiž chžychu mje na mój ſtary pucž wrócžicž, paſ namaľachu ſo wſchelake ſadžewſki na nowym pucžu. Ale tón, kiž je mje ſ wěčnej luboſcžu lubowal, čžehnjeſche mje ſ wótznej dobrotu ſ tutych bėdženjom t ſebi, poľaſa mi pucž t mērej a wučewſche mje, ſo je mi, njemóžu-li tež bjeſ njeho ničžo čžinicž, tola ſ jeho pomozu wſchitko móžno.“

Njemějeſcže wy tež ſwojeje wěry a ſwojeho ſadžerženja dla wot druhdny mjele čžerpicž?

„Ach haj, mój knježe, wſchědnje. Někotři ſo mi ſmējachy, druhy mje hanjachu. Moji njeſchecželjo mje ſačpiwachy, a moji pſchecželjo mje wobžarowachy. Woni mjenowachy mje ludarku, blaſnižu, bludnu a wſchelake druhe mjena mi nadawachy, ſo bychu mje pſchew ſwětom t hanibje ſčžinili. Ale ja paſ tutón ſchkiž ſa čžeſč džeržach, wodaſach ſwojim pſchecžiwnikam a modlach ſo ſa nich. Tež ſpomnich na to, ſo je tež ſhryſtuſ podobne rečže wot hrěſchnikow pſchecžimo ſebi pſchecžerpil; a dokelž wučžomnik njeje

psche swojeho mischtra, dha so wjeselach, so mējach czerpjenja snjesć, kotrež bėchu trochu jeho czerpjenjam rune.“

Njesaczujeschće wy tehdom žane wošebne hnucza derjeměnjenja a lubošće pschecziwo swojim?

„D haj, mój knježe! Sa šebi pschezo na swojich pscheczelow myšlach, modlach so stajnje sa nich a mējach horze žadanje, jim dobrotu czinicž. Wošebje ležeschtej mi mojej lubaj starschej na wutrobje, dokelž jeju lėta jara pschibėrachu a wonaj mėjejštaj mało kšesćiziansteho pśnacza.“

Haj, džesche macž placzo, moj mējachmoj mało pśnacza; hrėšćnikaj a hubjenaj bėchmoj tak dolho, hacž nascha Marja, tuto lube a drohe džeczo, knjesa Khrystuša namaj wobohimaj starschimaj do domu njepšchwjedže.

„Nė, najlubšcha maczi, rjektće radšcho: Jesuś Khrystuś je namaj naju džowku pschwjedł, so by namaj prajil, šcho je na jejnej dušci, a kaž so nadžijamoj, tež na naschimaj czinil.“

W tym wofomifnjenju nan fastupi. Wón bė šwilku psched durjemi štejo wostał a bė rosrėczowanje swojeje žony a džowki kšychał.

„Wóh požohnuj ju a šmil so nad njej, džesche wón. Wopravdže wona je dobru kšlužbu wopuschcziła, jenicžy tehodla, so by pola naju wostała a namaj po dušci kaž po czėle k pomocy bycz mohła. Nima wona prawje hubjeny napohlad? Sa šebi myšlu, mój drje ju dolho wjazy mēcž njebudžemoj.“

„Poruczťaj to temu Knjesej, prajesche Marja. Nasche žiwjenje šteji w jeho ruzh, a to je nasche šbože. Sa šebi žadam prjecž czahnycz. Mój nano, nježadacze šebi wy so mnu prjecž czahnycz a pschi Khrystušu bycz, kotryž je mje wam dał?“

„Moja džowka, ja njewėm, šcho czi prajicz.“ džesche na to placzo nan.

„Sa wėm, wotmolwi wona, wy žadacze šebi moje šbože.“

„Haj, haj, wopravdže, prajesche wón. Šbóžnik cziń i tobu a i nami, kaž so jemu špodoba.“

Na to praschach so ja Marju, cžeho dha so nėtł trošćtuje a na czo wošebje we woczakowanju swojeje bliskeje šmjercze swoju nadžiju šaloža?

„Zhle na Khrystuša. Šdyž ja šama na so pohladam, dha šacžėmni mi wjele hrėchow, šlabošćow a njedokonjanosćow Khrystušowe šnamjo, kotrež we šebi widžicz žadam. Šladam pał na Šbóžnika, kał lubošny, kał šwjaty, bjes winy, njewomasany, kał zhle dokonjany wón je!“

„Sa wopomnjam jeho žiwjenje na šemi, a to špokoj mje pschi czerpjenjach, kotrež mam na swojim czėle snjesć, pschetož wón je tež swoje snjesć mėl. Sa špominam na jeho špytowanja a wėrju, so móže mi wón pomhacž, šym-li tež ja špytowana. Sa myšlu šebi na jeho kšich, a psches to wuknu swoj kšich nošnycz. Sa wopomnjam jeho šmjercž a njemóžu doczafacž, so bych hrėchej wotemrjela, tak so bych wjazy pod jeho knježstwom žiwa njebhła. Sa špominam na jeho horjescacze a mam dowėrjenje, so smėju džėl na nim; pschetož ja czuju, so ma moja dušcha žadanje po njebjescich wėzach. A šladam na njeho, kał wón k prawizy swojeho Wótza jako nasch rėcznik šedzi, kał wón cziń, so so tež moje škabe modlitwy sa so a sa mojeju starscheju wuškšychuja: o dha namakam we tym najlėpsche špokojenje.“

„Pšes Božu hnadu je to moje pśnacze wo šmilnosći mojego Šbóžnika. To je we mni to žadanje a czerjenje wubudžilo, jemu kšlužicz, jemu so poddacž a na tym džėlacž, so bych swoje pschikšuchnosće w tym powołanju, do kotrehož je wón mje postajil, dopjelnika.“

(Pšichodnje dale.)

Jutrowna radošč, abo Wyskaj šbóžnje, zyrkej Boža!

(Sej. 12, 6.)

Šlós (375): Njebudž šparna, moja dušcha! —

Wyskaj, šhła wumožena,
Knjesa žiwoh' posbėhuj;
Se šmjercze i nim wumjedžena
Šalleluja šanoschuj! —
Jesuś, šėrschta žiwjenja,
Wotemrja czi njebješa;
Kaj a herbstwo je czi dobył,
Šdyž je w jėrej šmjerczi pobyl.

Wyskaj i hłošom šahorjenym,
Dobhwatizy wustupuj,
W duchu i Boha wožiwjenym
Radoščiwje postakuj!
Semja i njebjom kšuscha czi,
S Jesuśom džesch k wėcznosći;
Njewjesta šy wobhnadžena,
S Knjesom žiwym štowaršchena.

Wyskaj šrjedža horja wšcheho,
Štadło šbóžne, na šemi!
Wumjedžene junu i njeho
Šokoj smėjesch njebjesci. —
Na nihdy so njestrachuj,
Sa pastyrjom postupuj!
Cžėrpaj móz a šhlnosć i njeho,
Wušwolene herbstwo jeho!

Wyskaj w jutrownym nėtł šbožu,
Kotrež i nim czi jeshadža!
Krašnosć doštanjesch džė Božu,
Jesuś ju czi posticža;
Knjes a pastyr dobrny je
Wón, kiž tebję šchkituje;
Na pastwu šy domjedžene,
Na njej šbóžnje wošchewjene.

Wyskaj, dušcha wožiwjena
A njeschodnej radošči!
Se Šbóžnikom wobšbožena
Sa nim špėschuje k njebju džil!
Šalleluja wšskaze
Njesch twój kšėrlusch nowy je;
S Jesuśom šy wotuczila
A žiwjenju, — kšodž i nim nėtł žiwa!

U.

Wšchelake i bliska a i daloka.

Schlesyšte provinzialne towarštwo sa šnutskowne missionstwo je wot 29. hacž do 30. hapr. we Wojerjeczach swoj lėtuschi šwjedžen šwjeczilo. Njany nalėtny cžap w Božej štworbje so jara rjenje hodžesche sa rjany wuškšy na roli Božeho kralestwa pola naš. Šyhjerjom bėsche wjele, dokelž dyrbjesche wulka rola zhła wobšhita bycz. To rėka, wutrobny tak šchulskeje, kaž wotrosčzeneje mlodžiny, tak tych, kiž šu hižom sa šnutskowne missionstwo dobyte, kaž tych, kiž dyrbjja so hatle sa njo dobycz. Sa šchulsku mlodžinu nascheje mėsčczanskeje a privatneje šchule a praeparandy buchju tsi pschednoschki džeržane. Knjes duchowny Schulz i Dignizy, towarštwowy předač, je tónle nawdawš i wulkej wustojnosću dokonjal, hdyž je we

švojich pschednoschach t wutrobam mladych a džeczi rěčal wo šnutškownym missionstwie jako šmilnym Samaritškim, jako dobrym pastyrju, jako Božim škutku šańdženeho šestotetka, a wo šoždym tutym dypku w jentym pschednoschku jim psched woczi štajil, šchto je šnutšk. missionstwo hač dotal dofonjalo we wšchelach wustawach ša šhornych, bėdných, hłuchonėmnych a t. d. a šchto bėchu ša šbőžnosć švojich hubjenných šobubratrow a šotry we švojim žiwjenju dofonjeli mužojo kaž Šliedner, hrabja š Reke-Wollmerstein, žonske kaž Luisa Seppeler, Šilža Frey a t. d. Š wulkej šedžbliwosću šu naše džeczi pošluchale na tele jim najbőle nowe powjescze š Božeho kraleštwu a š wješelej wutrobu mi knjes duchowny Schulz wobšwėdėzi, šo šo wón nadžija, šo móže šo wón š tym trošchtowacž, šo tale šedžbliwosć a nutruosć džeczi jemu ša to rukujetej, šo šu jeho šłowa na pšodnu rolu padnyle. Wőh daj!

Njedželu Misericordias Domini mėjachmy tš šwjedženške šemšchenja. Namo we 8 hodž. přenje nėmske, na šotrymž je š. duchowny Peters š Vignizy, towarštwowy předač, šwoje duškejimaze přėdowanje šaložil na šłowo profety Hošeaša šlaw 14., 8. šchtucžka: „A budža šašo w jeho šhlōdku šedžecž“. Tutōn šhlōdk je Šesuf, našch Šbőžnič. Wjele jich je, šiz w našchim ludu wo njeho nje-rodža a teho dla šawutla w horzocze a puščinje tuteho šwėta. Šnutškowne missionstwo jich woła, pyta, šo bychu pšchilšchli do tuteho šhlōdka, š Šesufej, a šiz šami nje-mōža, dha jich wono ša ruku wošmje a nješe š njemu. Na to pšchilšch, šo ty a ja šam w tutym šhlōdku šedžicž, šo je Šesuf mōj, twōj Šesuf; jeno wumōženy mōže druhim pomhač š wumōženju. Daj šo wumōž, šo by tež wumōžeč byl! W tym wuklinčža jeho přėdowanje.

Dopōdnja w 10 hodžinach šo šhromadži našcha šerbška wojerowška wošada š wulkim wobdželenjom na šwjedženškich šemšchach. Nam tež w našchich wojerowškich štronach derje šnath, czeščeny a lubowany knjes duchowny Šakub-Nješčwacžidški je nam přėdował wo šłowach profety Šeremiasza 30. šlaw, 11. šchtucžka: „Ša šym š tobu, praji tōn Knjes, šo bych cži pomhač“. Šchto je wón nam š wutrobje wjedł a šak je š našchim wutrobam rěčal, to šo šedy da w tutej rošprawje š šrotkim prajicž. Šchto dha nješnaje w žylch Šserbach, šak našch knjes duchowny Šakub šamože šerbške wutroby jimacž, šo by jich wjedł š temu, šiz šenicžžy a wopravdže pomha — š Šesufej! Teho dla ja nješam nicžo dale š jeho šwjedženškeho přėdowanja wam, lubi Šserbjo, šdželicž, dofelž š tutym tu šbratrowšku proštwu wuprajam, šo by wón tola šwoje přėdowanje cžiščecž dač, a šak niz jeno našchi wojerowšcy, ale wšchitžy Šserbjo šo na nim natwarili a šak šhonili, šo šrucze a šwjecze džerži našch Knjes šwoje šlubjenja, hdyž praji: „Ša šym š tobu, šo bych cži pomhač.“

Šopōdnju w 5 hodž. bėšche šecze šwjedženške šemšchenje, na šotrymž knjes duchowny Wōdrich-Njedžichowški nėmski přėdowašche wo šłowach japošcht. Šawoła na Romškich 1. šlaw, 16. šchtucžka: „Ša šo nješanibuju ewangelija wot Šhryšta, pšchetož mōž Boža je, šotraž šbőžnych cžini wšchitškich, šotšiz na to wėrja“. Wōn je wošebje nawdawł mēł, wojerowškemu mužškemu a mladženškemu towarštwu šwjedženške přėdowanje džeržecž a teho dla je tež najbőle na jeho šobuštawy hładač a nam na wutrobu položil še šahorjenej dušchu, šo je ewangeliš Šhryštowoy wopravdže a jenicžžy Boža mōž, šak šbőžnosće kaž wėrjazeho žiwjenja.

Wječor we 8 hodž. bėšche hiščecze pošwjedžen w towarštwowym domje. Wobdželenje bėšche jara wulke kaž š města šak tež je šušodnych šerbškich wšow. Knjes konsistorški radžicel Streetž š Wrotšlawja je šhromadžilnu š rjanym šłowami powital a roš-štajal, šo ma šnutškowne missionstwo to powołanje, šak je Wicheřn prajil, wšchitškim tym ewangeliš ščiničž ša to wješele poškolštwu: w Šesufu je pomoz we wšchitškich nušach ša cželo a dušchu,

šiz tule pomoz potrebaja. Teho dla šo tōnle šwjedžen pola naš šwjeczi, šo by našche wokrješne towarštwu ša šnutškowne missionstwo pošhljnene bylo a wšchitžy, šiz tole šlyšcha, šo dohycž dali ša tuto šwjate dželo. — Šo tutym powitanškim šłowje džeržecze knjes hrabja š Vippe š Šesora šajimawoy pschednoschč je žiwjenja jeneho šbožowneho. Wōn nam rošestaja je šwojeho šamšneho žiwjenja, šchto je, šam wot teho Knjesa nušowany, ša šanjerodžene džeczi na jentym šuble cžinicž mohł a šmēł, šak je na šwojim šuble hłuboko padnjenných a šabludženných šmēł š temu Knjesej wješč a šak tež nētko hiščecze wbohim wotrocžkam hřecha wopilštwu pomha. Šo je tole cžinicž šmēł a cžini, to je, šchtož jeho wutrobu wopravdže šbožownu cžini. Knjes duchowny Berger je Šchwarzau-Schlešškeje rěčecze „wo wulčich šchłodach šwōjbneho žiwjenja a šak mōže šo jim wotpomhač!“ Wōn wšchitke te šchłody jafnje wotšry, šotrež w dželacžerškich, mėščezanškich a šemjanškich šwōjbach šo namašaja. A šo mōže jow pomoz wšchudže jeno š teho pšchilšch, hdyž ma lubošč, šwėrnosć, šprawnošč, dželawošč, bohobojošč a wėra w našchich šwōjbach šwoje wobhdjenje. Š temu cžze šnutškowne missionstwo šwėru pomhač.

Knjes šuperintendent Šuring wobšamny tutōn pošwjedžen š wutrobny džakom wšchēm, šiz šu š nam pšchilšchli, šo bychu našche wutroby ša tole šwjate dželo šahorili — šak wšchēm, šiz šu šo na tutym šwjedženju wobdžělili. Wōn šam wobšwėdėzi, šo je tutōn šwjedžen jeho wutrobu š temu hnuł, do šo hič w pošutnej myšli a šo tuteho škutka šnutškowneho missionštwu možowacž, šo by pšches njo Bože kraleštwu pola naš šakčelo a šłody pšchilšchlo, šo bychmy šōrny jow mėli šhėžu, hdyž šo bėdnym wobhdjenje a hładanje a wandrowškim šchecžijanska šospoda pšchilšhotuje. Hiščecze je pšchilšpomnicž, šo našche žyrkwiniške špėwarške towarštwu a šurrenda je še šwojimi špėwami mjes pschednoschčami pomhačo tutōn pošwjedžen porješšicž.

Šak cžyl tōn Knjes šam nētko š tutemu rjanemu wušywej ša našche dušche šwoje žohnowanje dacž, a wón to tež budže wėščecze cžinicž, hdyž nješmy jeno pošlucharjo, ale tež cžinimy — haj cžinimy, šak wōn, tōn luby Knjes, praji: dha dži a cžin teho runja!

— Šłowa želešniza š Nadworja do Wōšborfa je šo šańdženu pōndželu šwjatocžnje pošwjecžila. Šchecž 300 ludži wješecze šo na pošwjecženškim cžahu. Šchilš wšchēch šastanišchčach mėjachu šo narēcže, w šotrychž šo džal wšchnošči wupraji ša šwar želešnizy. Šale želešniza šak by tola pōdliška želešniza wostala, hdyž njeby nētko wēšte bylo, šo šo wona nēhdže ša 2 lēcže pšches šamjenž do Wulkeho Šajna šwari.

— Šańdženu njedželu mėješche šo šerbška špowjedž a šemšchenje w Šsmjecžkczach pšches knjesa šararja Šschizana. Šserbžy wošadni wutrobny džal praja, šo je šo jim šašo Bože šłowo w šubej macžetnej rēcži přėdowalo.

Dališche dobrowōlne darj ša wbohe armeniške šyroty š pomozu w nušy:

Š Budecžanškeje wošady pšches knjesa duchowneho Šschizana:	
Mūhlina š Čzorných Šošliz	1 hr. 10 np.
Šoldrat š Wnišchonza	— " 60 "
Šrėšžyna š Malych Šebkež	— " 50 "
Šudželina š Wnišchonza	— " 50 "
Šchusterka š Šejna	3 " — "
W. š B.	2 " — "
R. š B.	1 " — "
Š Kakečzanškeje wošady:	
N. N. š Kakež	2 " — "
N. N. š Kakež	1 " — "
N. N. š Komorowa	5 " — "

Šhromadže: 16 hr. 70 np.

W mjenje wbohich šyrotow wutrobny džak.

Šolēž, redaktor.